

Jordi
Fontquerni
Bas Procurador de
los Tribunales

Expediente 53212

Cliente... : AJUNT. DE CERVELLO
Contrario : DEPARTAMENT DE GOVERNACIO
Asunto... : RECURSO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO 293/14 AA
Juzgado.. : SALA CONT-ADTVO TSJC S.5 BARCELONA

Resumen

Resolución

01.03.2019   **SENTENCIA**
ESTIMA PARCIALMENTE RECURSO NOS, SIN COSTAS

Términos

12.04.2019   **FINE APELAR SENTENCIA**

Recordatorio de las últimas anotaciones en el historial del expediente:

19.12.2018 PROV. SEÑALA VOTACION Y FALLO EL 14/02
09.04.2018 DECRET ADMITE CONCLUSIONES GENERALITAT
12.03.2018 AUTO ADMITE CONCLUSIONES NOS, POR CADUCADA GENERALITAT, QUEDE PARA VOTACION Y FALLO
06.03.2018 ESCRIT CONCLUSIONES
05.03.2018 EMAIL RV: AJUNTAMENT DE LA PALMA DE CERVELLÓ- GENERALITAT DE CATALUNYA- AJUNTAMENT DE CERVELLO

Saludos cordiales

**TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA
SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA
SECCIÓ CINQUENA**

Recurs núm. 293/2014

SENTÈNCIA Núm. 92/2019

Il·lms. Srs.:

President

Sr. Alberto Andrés Pereira

Magistrats

Sr. José Manuel de Soler Bigas

Sr. Francisco José Sospedra Navas

Sr. Eduard Paricio Rallo

Barcelona, 14 de febrer de 2019

La Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, secció cinquena, ha pronunciat la següent sentència en el recurs contenciós administratiu núm. 293/2014, interposat per l'Ajuntament de la Palma de Cervelló, representat pel procurador Sr. Jaume Guillen Rodriguez i dirigit pel lletrat Sr. Josep González Ballesteros, contra el Departament de Governació i Relacions Institucionals, representat pel lletrat de la Generalitat i contra l'Ajuntament de Cervelló, representat pel procurador Sr. Jordi Fontquerni Bas.

Ha estat ponent el magistrat Il·lm. Sr. Eduard Paricio Rallo, que expressa el parer de la Sala.

ANTECEDENTS

PRIMER.- En data 20 de juny de 2014 la representació de l'Ajuntament de La Palma de Cervelló va presentar en la secretaria d'aquesta Sala escrit d'interposició del present recurs, adreçat contra la resolució dictada en data 14 d'abril de 2014 per la Vicepresidenta del Govern i Consellera de Governació i relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya que va executar la divisió patrimonial derivada del Decret 185/98, d'aprovació de la segregació d'una part del terme municipal de Cervelló per constituir un nou municipi amb el nom de la Palma de Cervelló.

SEGON.- En data 28 de juny de 2015 l'actora va presentar escrit de demanda mitjançant el qual va demanar sentència que anul·li la resolució impugnada; que

estableixi la liquidació resultant de l'execució de la divisió patrimonial en el saldo de 434.826,61 euros al seu favor o, subsidiàriament, determini el saldo corresponent d'acord amb les bases de repartiment; que, en tot cas, s'imposi a la Generalitat de Catalunya l'obligació de completar l'execució tot determinat l'atribució dels concrets mobles i immobles incloent els actius del servei d'aigües, de verificar la correcció de la divisió ja executada, de determinar el tractament que cal donar a l'encomana a una mancomunitat de part de la gestió del patrimoni de la xarxa d'aigües, i determini finalment la divisió de l'arxiu municipal.

Hom fonamenta el recurs en els següents motius: A/ Que la data de referència per a la divisió patrimonial que pren en consideració la resolució impugnada és el 30 de desembre de 1998, quan aquesta data hauria de ser la de la d'entrada en vigor de Decret 185/98 de segregació, que és el 29 de juliol de 1998; B/ la resolució no executa la divisió de tot el patrimoni, específicament no ho fa respecte les instal·lacions vinculades al servei d'abastament d'aigua com ara les concessions de captacions subterrànies o la propietat de les instal·lacions que han de ser gestionades per la mancomunitat, ni tampoc respecte l'arxiu municipal, sense que en aquest darrer cas l'expedició de còpies certificades sigui operativa atesa la complexitat tècnica, la necessitat de mitjans personals i la manca d'un procediment que verifiqui el trasllat de la totalitat de documents; C/ El fet que la resolució introdueix una compensació per diferències en a valoració del patrimoni moble atribuït a un o altre Ajuntament, compensació no prevista a les bases; D/ La resolució impugnada no aplica la regla de distribució territorial relativa a la divisió dels deutes municipals per crèdits i préstecs a mig i llarg termini, sinó que aplica la regla de proporció en el nombre d'habitants, ni verifica projecte per projecte l'import real de la seva execució i el fet que el crèdit s'hagi aplicat efectivament a l'obra, no havent aportat tampoc l'Ajuntament de Cervelló aquesta informació; E/ La resolució omet un actiu molt rellevant com ara el cànon abonat per la concessionària del servei d'abastament d'aigües, cànon que es va abonar a l'inici de la concessió però que es reemborsa durant la vida del contracte, i que els veïns assumeixen com a part de la tarifa del servei; F/ La prescripció del dret de l'Ajuntament de Cervelló a liquidar les obligacions de l'Ajuntament de la Palma de Cervelló, un cop transcorregut el termini de cinc anys comptat des del moment en que hom podia haver liquidat el deute, que era el 30 de desembre de 1998, quan va quedar constituïda la comissió gestora de l'Ajuntament recurrent; i G/ El fet que el saldo és favorable a l'Ajuntament de la Palma de Cervelló en la quantitat de 434.826'61 euros d'acord amb l'informe Bosch aportat.

TERCER.- Per la seva part, la representació de l'Administració demandada i la de l'Ajuntament codemandat van formular contestació a la demanda en què, d'acord amb els fets i fonaments al·legats, van demanar la desestimació d'aquest recurs, la confirmació de la resolució impugnada i la imposició de les costes processals a l'actora.

QUART.- Mitjançant resolució de data 19 de juny de 2007 es va fixar la quantia d'aquest procés com indeterminada. Acte seguit, es va admetre i practicar la prova proposada per les parts amb el resultat que consta als actes. Posteriorment, les parts van formular conclusions tot ratificant llurs respectives pretensions.

Finalment, es va assenyalar dia i hora per a la votació i resolució, diligència que va tenir lloc en la data fixada.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- La representació de l'Ajuntament codemandat planteja de nou un motiu d'inadmissibilitat en el sentit que la resolució impugnada ha estat emesa en execució de la sentència dictada per aquesta mateixa Sala i secció en data 30 de desembre de 2011 -recurs núm. 925/11-, de forma que les qüestions que planteja l'actora només poden ser tractades en un incident d'execució de l'esmentada sentència.

La qüestió ja va ser plantejada a l'inici del recurs, i va ser desestimada mitjançant interlocutòria de data 18 de maig de 2015. Posa de relleu aquesta interlocutòria que la sentència citada es limita a requerir a la Generalitat de Catalunya als efectes de concretar amb precisió la divisió de béns, drets i obligacions entre tots dos municipis, sense establir criteris substantius a aquests efectes, de forma que l'execució de la sentència s'esgotava amb l'emissió de la resolució de divisió.

Cal remarcar que l'Ajuntament de la Palma de Cervelló va plantejar efectivament un incident d'execució de sentència en el marc del recurs núm. 327/10, incident que va ser rebutjat mitjançant interlocutòria de 24 de març de 2015 precisament per la raó apuntada.

En aquest context és clar que si algun dels dos Ajuntaments afectats no està d'acord amb el contingut substantiu de la resolució que ens ocupa té dret a accedir a la tutela judicial, concretament a impugnar jurisdiccionalment l'esmentada resolució.

SEGON.- L'Ajuntament de la Palma de Cervelló impugna en aquest recurs la resolució dictada en data 14 d'abril de 2014 per la Vicepresidenta del Govern i Consellera de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya. Una resolució aquesta que va executar la divisió patrimonial derivada del Decret 185/98, d'aprovació de la segregació d'una part del terme municipal de Cervelló per constituir un nou municipi amb el nom de la Palma de Cervelló.

Com s'ha esmentat, l'anterior resolució va ser dictada en execució de la sentència dictada per aquesta mateixa Sala i secció en data 30 de desembre de 2011. Posa de manifest aquesta sentència que, d'acord amb allò que va disposar el Decret 185/08, de segregació municipal, la divisió patrimonial s'havia de dur a terme d'acord amb les bases de repartiment patrimonial incorporades a l'expedient, corresponent als Ajuntaments afectats l'execució d'aquesta distribució. Conseqüentment, la Generalitat va promoure a l'any 1999 la constitució una comissió integrada per tots dos Ajuntaments, comissió que tanmateix no va arribar a pactar la divisió patrimonial. L'any 2004 es va tornar a constituir la comissió amb el mateix resultat, el que va portar a l'Ajuntament de Cervelló a una execució unilateral que va ser desqualificada per aquest Tribunal.

En aquesta situació la sentència abans esmentada va ordenar a l'Administració de la Generalitat de Catalunya que determinés exactament la divisió dels béns, drets,

accions, usos públics, aprofitaments, obligacions, deutes i càrregues que resultessin de les bases del repartiment patrimonial incorporades a l'expedient de segregació.

Cal remarcar que la Generalitat assumeix en aquest cas una funció executiva lligada a unes bases que constitueixen el marc jurídic de referència. Aquesta funció no és manifesta sols en un àmbit jurídic sinó inclou també una vessant arbitral des de la posició objectiva i desinteressada que manté en el conflicte. En aquest context, ens correspon controlar la resolució dictada per la Vicepresidenta del Govern en aquells aspectes que tinguin una naturalesa jurídica, però no en els aspectes arbitrals, aspectes respecte els quals cal mantenir un marge de deferència llevat que es pugui constatar en els mateixos un resultat arbitrari, que és un límit de naturalesa jurídica també per l'activitat discrecional.

TERCER.- El primer motiu de recurs consisteix en la data de referència per a la divisió patrimonial; això és, la data que es pren en consideració per a la quantificació dels béns drets i obligacions i a partir de la qual ha de ser efectiva la seva adjudicació. A aquests efectes, la resolució impugnada pren en consideració el 30 de desembre de 1998, mentre que la representació de l'Ajuntament de la Palma de Cervelló entén que la data de referència hauria de ser la de la d'entrada en vigor de Decret 185/98 de segregació, que va ser el 29 de juliol de 1998.

Doncs be, l'article 4 del Decret 185/98 de segregació va disposar formalment la divisió de béns, drets, accions, usos públics i aprofitaments i també d'obligacions, deutes i càrregues que resultaven de les bases del repartiment patrimonial incorporades a l'expedient, corresponent als municipis afectats la seva execució. Certament el Decret va entrar en vigor l'endemà de la seva publicació al DOGC; això és, el 29 de juliol de 1998. Per tant inicialment la data de referència del repartiment seria la de l'entrada en vigor del Decret de segregació, com manté l'Ajuntament de la Palma de Cervelló. Tanmateix, no és menys cert que la divisió patrimonial no era executiva a aquesta data doncs quedava pendent d'un procés de negociació sobre la mateixa, procés que podia abastar també la concreció de la data de referència del repartiment.

En aquest context, pren rellevància l'acord dels representants de tots dos Ajuntaments que consta a l'acta núm. 2 de la reunió de la comissió de segregació data 21 de maig de 2004. L'acta dona fe que els dos Ajuntaments van arribar a diversos acords, acords que abasten la data de referència de la partició el 30 de desembre de 1998, la quantitat que corresponia a l'Ajuntament de la Palma de Cervelló respecte els fons de la tresoreria, la quantitat corresponents a deutes no inclosos als expedients fiscals llevat un préstec, o la quantitat inicial per drets tributaris, a banda d'acotar les discrepàncies en altres partides.

Pel que fa a la data de referència d'efectes de la divisió patrimonial l'acord esmentat és inequívoc i resulta patent així mateix a l'escrit enviat per l'Ajuntament de la Palma de Cervelló a la Direcció General d'Administració Local de data 26 de juliol de 2000. En aquest escrit es fixa sistemàticament la data esmentada en fixar la posició de l'Ajuntament respecte els diversos aspectes de la participació, com ara l'assumpció de les despeses corrents, les operacions de crèdit, la divisió dels béns mobles i immobles i els drets i obligacions de naturalesa extra pressupostària.

No es pot considerar, doncs, que la data de referència aplicada en la resolució que és objecte de recurs estigui mancada de fonament jurídic doncs, en definitiva, el Decret de segregació remetia l'execució del mateix a una execució pactada entre els Ajuntaments i, si mes no en alguns aspectes, va haver-hi pacte.

Val a dir que l'actora tampoc no explicita quines conseqüències tindria el canvi de la data de referència, a banda de la feixuga obligació de refer els càlculs, amb el consegüent retard d'una divisió patrimonial que ja fa molts anys que hauria d'haver estat tancada.

QUART.- Planteja en segon lloc la recurrent que la resolució no executa la divisió de tot el patrimoni, específicament que no ho fa respecte les instal·lacions vinculades al servei d'abastament d'aigua com ara les concessions de captacions subterrànies o la propietat de les instal·lacions que han de ser gestionades per la mancomunitat, ni tampoc respecte l'arxiu municipal, sense que en aquest darrer cas l'expedició de còpies certificades sigui operativa atesa la complexitat tècnica, la necessitat de mitjans personals i la manca d'un procediment que verifiqui el trasllat de la totalitat de documents.

En primer lloc, i pel que fa a les instal·lacions vinculades al servei d'abastament d'aigua, les bases del repartiment a les que es remet el Decret de segregació estableix un principi de repartiment dels béns immobles en funció de llur ubicació territorial, criteri particularment referit als béns de domini públic, com és el cas. Aquest document, que té un caràcter fundacional doncs forma part de el dictamen del maig de 1991 sobre la viabilitat econòmica que va obrir la porta a la segregació, inclou una referència específica al servei d'abastament d'aigües en el sentit que ambdós municipis depenen de les captacions d'aigua ubicades fora del terme municipal, de forma que es tracta d'un actiu no divisible, conclouent que la propietat d'aquestes instal·lacions de subministrament en alta s'hauria de transferir a un organisme de gestió mancomunada del servei.

Com s'ha esmentat, el Decret de segregació va aprovar la divisió de béns d'acord amb les anteriors bases, de forma que cal concloure que la propietat de la xarxa d'abastament correspon a cada Ajuntament en funció de la seva ubicació territorial en un o altre terme municipal, amb exclusió de la propietat de les captacions i la xarxa en alta, la qual propietat correspon a una mancomunitat la qual constitució és responsabilitat dels Ajuntaments afectats en els termes de les bases de la segregació, que els vinculen.

Això es així des del mateix Decret de segregació, de forma que no calia que la resolució ací impugnada abordés la qüestió.

Pel que fa als arxius, cal cridar l'atenció que aquesta qüestió ja va quedar resolta a l'article 5 del Decret 185/98, de segregació, en el sentit d'establir l'obligació de l'Ajuntament de Cervelló de lliurar a la recurrent còpia autenticada dels expedients en tràmit que fessin referència al territori de la Palma de Cervelló. Un plantejament que reproduïx allò previst a l'article 27.1.e/ del Reglament de demarcació territorial i

població vigent al moment de dictar-se el Decret de segregació, que era l'aprovat mitjançant Decret 140/99 -ara, article 18.1.e/ del Decret 244/07-.

Per tant, la qüestió es va resoldre ja en el Decret de segregació i es va fer seguint fil per randa la previsió legislativa. Una norma que és ferma, i per tant vincula a tothom, sense que consideracions de mera oportunitat puguin prevaldre.

CINQUÈ.- Al·lega així mateix l'actora que la resolució introdueix una compensació per diferències en la valoració del patrimoni moble atribuït a un o altre Ajuntament, compensació no prevista a les bases.

Les bases rectores de la segregació preveuen respecte els béns mobles la seva adscripció en funció de l'organització dels serveis. S'afegeix, però, que el valor total de l'assignació a cadascun dels municipis per aquest concepte no pot ultrapassar un 5% en més o en menys el percentatge de població, com és raonable i equitatiu doncs altrament estariem a l'atzar del desplaçament territorial dels serveis en el moment de la participació.

De l'anterior plantejament es dedueix amb claredat la necessitat de compensar les diferències de valoració del patrimoni moble atribuït a cada Ajuntament en la mida que excedeixi el 5% en relació als percentatges de població d'un i altre municipi.

Així doncs, la compensació, posteriorment calculada en l'informe del Departament de Governació i Administracions Públiques de 15 de novembre de 2004, és aplicació d'allò previst a les bases de la segregació.

SISÈ.- Argumenta l'actora que la resolució impugnada no aplica la regla de distribució territorial relativa a la divisió dels deutes municipals per crèdits i préstecs a mig i llarg termini sinó que aplica la regla de proporció en el nombre d'habitants, ni verifica projecte per projecte l'import real de la seva execució i el fet que el crèdit s'hagi aplicat efectivament a l'obra, no havent aportat tampoc l'Ajuntament de Cervelló aquesta informació.

Respecte els crèdits, les bases de la segregació disposen la seva distribució en funció de la territorialitat de la inversió, servei o activitat finançat; això és, en funció de la ubicació de l'actuació finançada. En el cas que es tracti d'actuacions no susceptibles de ser territorialitzades, es determina la seva distribució en funció del percentatge de població dels municipis resultants, amb la única excepció dels crèdits imputables a la portada d'aigües, que ha de ser assumit per l'organisme mancomunat que cal crear a l'efecte.

L'informe de quantificació elaborat pel Departament en data 15 de novembre de 2004 considera que el repartiment dels préstecs a llarg termini no es pot fer en funció de la territorialitat de l'actuació finançada doncs la decisió de finançar una concreta actuació depèn de l'estat de la tresoreria i les possibilitats financeres del moment, de forma que proposa una distribució dels préstecs en funció dels percentatges de població.

La resolució que és objecte d'impugnació pren com a referència la quantificació efectuada l'any 2004. Aquesta resolució nega en la seva fonamentació que hagi hagut cap canvi de criteri respecte les bases, però aquest canvi és palès en els termes esmentats.

Concretament pel que fa als crèdits, la resolució considera que l'Ajuntament de la Palma de Cervelló ha d'assumir un total de 1.032.622 euros per aquest concepte, quantitat que desglossa en la quantitat de 955.123,52 euros que es corresponen amb l'assumpció de crèdits i una compensació de 77.499 euros corresponent a la diferència.

Ni la resolució que és objecte d'aquest recurs ni els documents que consten a l'expedient administratiu donen raó de l'origen d'aquestes quantitats. Sí que es pot comprovar, però, que la quantitat que s'atribueix a l'Ajuntament de la Palma de Cervelló en concepte d'assumpció de crèdits es correspon amb la quantitat que consta a l'informe de 2004 en concepte de crèdits a llarg termini un cop aplicat el percentatge de població que correspon a aquest Ajuntament.

Per tant, a manca de una justificació específica a l'expedient administratiu de les quantitats que la resolució impugnada considera pel que fa als préstecs, cal deduir que la massa de crèdits vigent es va imputar en funció del percentatge de població, com proposava l'informe de 2004 que constitueix la base de la resolució impugnada, i no en funció de la territorialitat de l'actuació finançada pels diversos crèdits. Aquesta situació suposa una desviació respecte les bases de la segregació i, per tant, del Decret 185/98, que és el paràmetre de referència.

L'actora aporta el dictamen elaborat en data 22 de desembre de 2008 per l'auditor Sr. Francisco Bosch Ferré, dictamen al que s'adscriu doncs sol·licita a la demanda que se li reconegui el saldo de la liquidació a favor seu que resulta de l'esmentat dictamen.

Doncs be, pel que fa als préstecs l'esmentat dictamen els quantifica seguint l'anterior informe Duran/Espasa en un total de 161.096.445 pessetes. Aquesta xifra resulta de l'atribució dels préstecs en funció de la territorialitat de l'activitat finançada, quan aquesta assignació ha estat possible, i pel que fa a la resta en funció de la proporció per habitants. Es tracta, per tant, del criteri establert a les bases de la segregació, que és el que correspon.

Certament, l'anterior informe inclou una reserva a l'anterior xifra tot entenent que no ha quedat prou justificada la realitat i el resultat de les corresponents inversions. Tanmateix, hem de considerar que, en primer lloc, allò que determinaven les bases és la vinculació del crèdit amb l'actuació programada en el moment en que es va demanar el crèdit, sense entrar en el resultat i la liquidació de l'obra. Altra cosa implicaria una operació molt més complexa que podria portar, per exemple, a aplicar a l'Ajuntament recurrent els excessos en els costos inicialment previstos, o els eventuais percentatges de finançament efectuats contra la tresoreria de l'Ajuntament de Cervelló.

En segon lloc, un cop conclòs el procés i amb les possibilitats que el mateix ha conferit a les parts per provar llurs posicions i per exigir en el seu cas l'aportació de

documentació per les altres parts, hem d'estar al resultat del que consta a les actuacions.

En aquesta situació ens trobem que l'informe de 15 de novembre de 2004 en el que es basa la resolució ací impugnada no aplica el criteri de distribució que les bases de la segregació estableixen per als préstecs. La resolució impugnada no queda específicament motivada respecte l'atribució dels préstecs i, en el millor dels casos, no es pot constatar que seguís els criteris establerts a les bases de la segregació.

Per contra, el informe aportat per l'actora fa una quantificació a partir de les criteris establerts a les bases, quantificació que no ha estat desvirtuada. Al contrari, es dedueix de l'informe que està raonablement fonamentada.

Per tant, hem d'acceptar l'atribució pel concepte de préstecs que es desprèn de l'informe pericial aportat per l'actora; això és, una atribució a l'Ajuntament de la Palma de Cervelló de 966.578,67 euros per aquest concepte, amb la consegüent baixa de 66.043,34 euros de la liquidació aprovada en la resolució que és objecte d'impugnació.

SETÈ.- L'actora al·lega que la resolució impugnada omet un actiu molt rellevant com ara el cànon abonat per la concessionària del servei d'abastament d'aigües, cànon que es va abonar a l'inici de la concessió però que es reemborsa durant la vida del contracte, i que els veïns van assumint com a part de la tarifa del servei.

Consta, en efecte, que a l'any 1996 la concessionària Sorea va abonar a l'Ajuntament de Cervelló un cànon de 1.202.024,21 euros.

El cas és que el cànon va ser comptabilitat com un ingrés l'any que es va rebre, al 1996, de forma que aquest ingrés és anterior a la segregació que ens ocupa. L'import es va integrar en conseqüència en el patrimoni de l'Ajuntament de Cervelló i les resultes d'aquesta integració constitueix la base sobre la que, a data 30 de desembre de 1998, calia efectuar el repartiment.

No correspon en conseqüència estimar aquest motiu de recurs.

VUITÈ.- Invoca així mateix l'actora la prescripció del dret de l'Ajuntament de Cervelló a liquidar les obligacions de l'Ajuntament de la Palma de Cervelló, un cop transcorregut el termini de cinc anys comptat des del moment en que hom podia haver liquidat el deute, que era el 30 de desembre de 1998, quan va quedar constituïda la comissió gestora de l'Ajuntament recurrent.

La sentència d'aquesta Sala i secció de 29 de desembre de 2011 -recurs 919/11- va abordar la qüestió tot establint que, no havent nascut el deute, no hi havia prescripció possible.

L'actora precisa en aquest recurs que allò que invoca no és la prescripció del deute sinó la prescripció del dret a declarar-lo o liquidar-lo. Invoca en aquest sentit el termini de prescripció de cinc anys establert a l'article 46 de la Llei general

pressupostària, text refós aprovat per Reial Decret legislatiu 1091/88, que era el vigent durant el termini que reivindica.

L'esmentat precepte regula la prescripció del dret de tercers a que la Hisenda pública els reconegui un crèdit i també el dret a exigir el seu pagament.

No es aquesta la situació, tot i que totes tres Administracions presents en aquest recurs tinguin la condició d'Hisenda pública. Estem davant una relació triangular en la que la Generalitat no reconeix una obligació contra la seva Hisenda sinó que arbitra entre tercers.

Mes aviat la prescripció que s'aproxima mes a la situació que ens ocupa seria la prevista a l'article 40 de la mateixa Llei general pressupostària; això és, el termini també de cinc anys que disposa la Hisenda pública per reconèixer o liquidar crèdits al seu favor; això és, crèdits en contra de tercers, en aquest cas contra l'Ajuntament recurrent.

Ara bé, amb independència de que no estem davant d'una relació bilateral. El cas és que el Decret 185/98, de segregació, va remetre l'execució de la divisió de béns drets i obligacions als mateixos Ajuntaments. No va ser fins a la sentència d'aquesta Sala i secció de 30 de desembre de 2011 -recurs núm. 925/11- que no es va establir la responsabilitat de la Generalitat de Catalunya. Per tant, la data la prescripció de l'acció per determinar el deute s'iniciaria en tot cas el dia en què la sentència va esdevenir ferma. Això és així d'acord amb el principi *d'actio nata* establert a l'article 1969 del Codi Civil.

En definitiva, la prescripció de l'acció per a liquidar el deute a l'Ajuntament recurrent no s'havia completat quan es va dictar la resolució ací impugnada.

NOVÈ.- Finalment la representació de l'Ajuntament de la Palma de Cervelló reivindica un saldo favorable de 434.826,61 euros d'acord amb la quantificació que consta a l'informe del Sr. Francesc Bosch Ferré, economista i auditor, que ha aportat.

L'anterior quantificació favorable a l'Ajuntament recurrent contrasta amb la que va aprovar la resolució impugnada, que és de 779.00,85 en contra del mateix. Com s'ha esmentat, aquesta darrera liquidació respon a l'informe del Departament de Governació i Administracions Públiques de 15 de novembre de 2004.

Ens trobem doncs davant dos informe prou contradictoris.

Ja d'antuvi la jurisprudència ha donat major pes als informes dels serveis administratius per sobre dels efectuats a petició de particular i, alhora, ha donat preeminència als informes emesos per perits neutrals nomenats en el sí del procés jurisdiccional sobre els administratius (Tribunal Suprem, sentències de 19 de novembre de 1998 i de 8 de novembre del 1996). Una preferència que deriva del major grau de neutralitat, objectivitat i imparcialitat que cal presumir, per aquest ordre, al perit judicial i al de l'Administració. Naturalment, aquesta no és mes que una posició de partida, doncs caldrà estar a altres aspectes com ara la solidesa del

dictamen, la seva racionalitat, l'ajust a les qüestions objecte de debat, el grau de concreció a les circumstàncies del cas, l'estudi dels antecedents, la cerca i aportació dades, la riquesa de les fonts d'informació utilitzades, o la mateixa especialització del perit. Son aquestes circumstàncies les que finalment posen de manifest la solvència del dictamen i permeten atribuir-li credibilitat. Aquestes consideracions ens han portat a preterir l'informe de l'Administració en allò que es refereix al repartiment dels préstecs, segons que s'ha argumentat.

En el cas que ens ocupa no hi ha informe emès per perit de designació judicial. Per tant el contrast s'estableix entre l'informe del Departament de Governació i Administracions Públiques i l'informe elaborat per un perit particular per encàrrec de l'Ajuntament recurrent.

Cal remarcar que en aquest cas la posició de l'Administració i la de l'informe aportat per la mateixa és clarament desinteressada del conflicte atesa la posició arbitral que assumeix.

També cal considerar que l'informe aportat per l'actora queda referit a la liquidació que l'Ajuntament de Cervelló va aprovar unilateralment l'any 2006, específicament a l'informe emès per la Intervenció d'aquest Ajuntament i al nomenat informe Duran-Espasa, no a la resolució ací impugnada. Aquesta circumstància es posa de relleu, per exemple quan l'informe de l'actora es mostra favorable amb una liquidació en contra de l'Ajuntament de la Palma de Cervelló de 116.288 euros en concepte de compensació per béns mobles, quan la resolució impugnada limita aquesta quantitat a 6.180,37 euros.

D'altra banda una part significativa de les discrepàncies que manifesta l'informe de l'actora deriven d'una manca d'informació suficient, situació d'indefinició que no es pot admetre un cop clos el procés.

En conseqüència, i amb l'excepció abans establerta pel que fa a la distribució dels deutes per préstecs, cal estar a l'informe que fonamenta la resolució impugnada.

DESE.- No s'aprecien les circumstàncies determinants de la imposició de les costes processals.

Atesos els fonaments esmentats,

HEM RESOLT

Primer.- Estimar parcialment el recurs interposat per la representació de l'Ajuntament de la Palma de Cervelló, tot anul·lant la resolució impugnada en allò que es refereix a liquidació de aprovada a càrrec de l'Ajuntament recurrent, liquidació que s'estableix en la quantitat de 704.657,51 euros, i desestimar el recurs en la resta.

Segon.- No efectuar pronunciament sobre les costes processals.

Notifiqueu aquesta sentència a les parts fent saber que contra aquesta es pot interposar, si s'escau, recurs de cassació, que s'haurà de preparar davant d'aquesta Secció en el termini de 30 dies des de la seva notificació, d'acord amb l'art. 89.1 LJCA en la redacció donada per la LO 7/2015, en relació amb allò previst a l'art. 86 i següents de la LJCA.

Porteu-ne testimoniatge a les actuacions principals.

Així, per aquesta nostra sentència, ho pronunciem, manem i signem.

PUBLICACIÓ.- El dia d'avui i en audiència pública, l'Il·lm. Sr. Magistrat ponent ha llegit i publicat la sentència anterior. En dono fe.

Mensaje LexNET - Notificación

Mensaje

IdLexNet	201910258512381	
Asunto	SENTÈNCIA SECCIÓ Recurs ordinari (Llei 1998)	
Remitente	Órgano	T.S.J.CATALUÑA CON/AD SEC.5 de Barcelona, Barcelona [0801933005]
	Tipo de órgano	T.S.J. SALA DE LO CONTENCIOSO
Destinatarios	Procurador	FONTQUERNI BAS, JORGE [37] (Il-lustre Col·legi dels Procuradors de Barcelona)
Fecha-hora envío	28/02/2019 13:13	
Documentos	03994_20190228_1225_0017751302_01.rtf(Principal) Hash del Documento: 6b3609fd9fd83f77911fc120d4be7c57067069e7	
Datos del mensaje	Procedimiento destino	FIC Nº 0000293/2014
	Detalle de acontecimiento	SENTÈNCIA SECCIÓ

Historia del mensaje

Fecha-hora	Emisor de acción	Acción	Destinatario de acción
28/02/2019 16:12	FONTQUERNI BAS, JORGE [37]-Il-lustre Col·legi dels Procuradors de Barcelona	LO RECOGE	
28/02/2019 13:13	Il-lustre Col·legi dels Procuradors de Barcelona (Barcelona)	LO REPARTE A	FONTQUERNI BAS, JORGE [37]-Il-lustre Col·legi dels Procuradors de Barcelona

(*) Todas las horas referidas por LexNET son de ámbito Peninsular.